

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلیې وزارت

رسمی جریده

فوق العاده گڼه

مقرره منع آزار و اذیت زنان

تاریخ نشر: (۱۱) میزان سال ۱۳۹۴ هـ. ش نمبر مسلسل: (۱۱۸۵)

مصوبه

کابینه جمهوری اسلامی افغانستان در مورد انفاذ مقررہ منع آزار و اذیت زنان

شماره: (۲۱)

تاریخ ۱۳۹۴/۶/۱۴

ماده اول:

مقررہ منع آزار و اذیت زنان را که در جلسہ مؤرخ ۱۳۹۴/۶/۱۴ کابینه جمهوری اسلامی افغانستان به داخل (۴) فصل و (۱۴) ماده تصویب گردیده است، منظور می دارم.

ماده دوم:

این مصوبه همراه با مقررہ مذکور از تاریخ نشر در جریده رسمی نافذ می گردد.

محمد اشرف غنی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

فهرست مندرجات

مقرره منع آزار و اذیت زنان

فصل اول

احکام عمومی

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>	<u>ماده</u>
۱	مبنی.....	ماده اول:
۱	اهداف.....	ماده دوم:
۱	اصطلاحات.....	ماده سوم:

فصل دوم

ارائه شکایت در مورد آزار و اذیت زنان

۲	ارائه شکایت.....	ماده چهارم:
۳	آزار و اذیت زنان در محلات عامه.....	ماده پنجم:
۳	عدم افشای آزار و اذیت.....	ماده ششم:

فصل سوم

بررسی شکایات مربوط به آزار و اذیت زنان

۴	مرجع بررسی شکایات.....	ماده هفتم:
۴	معرفی متخلف.....	ماده هشتم:
۴	تخطی و تأدیب.....	ماده نهم:
۴	انصراف از شکایت.....	ماده دهم:
۵	طرز فعالیت کمیسیون.....	ماده یازدهم:

فصل چهارم

احکام نهائی

- ماده دوازدهم: اتخاذ تدابیر..... ۵
- ماده سیزدهم: برنامه های آگاهی دهی..... ۵
- ماده چهاردهم: انفاذ..... ۵

ACKU

مقرره منع آزار و اذیت زنان

فصل اول

احکام عمومی

مبنی

ماده اول:

این مقرره به تاسی از حکم جزء (۶) ماده (۱۶) قانون منع خشونت علیه زن، وضع گردیده است.

اهداف

ماده دوم:

اهداف این مقرره عبارت اند از:

۱- بررسی شکایت مربوط به آزار و اذیت زنان.

۲- حمایت از متضررین آزار و اذیت.

۳- جلوگیری از آزار و اذیت زنان.

۴- فراهم نمودن زمینه کار، تعلیم و تحصیل، بدون آزار و اذیت برای زنان.

اصطلاحات

ماده سوم:

اصطلاحات آتی در این مقرره مفاهیم ذیل را افاده می نماید:

۱- آزار و اذیت: مزاحمت یا تماس فیزیکی با زن یا پخش و نشر پوستر، تصاویر، کلیپ های صوتی و تصویری مغایر اخلاق یا آزار کلامی یا آزار غیر کلامی یا خواسته های نامشروع، تهدید و ترساندن از عدم ارتقاء و ارزیابی مثبت یا تبدیلی و یا اخراج از وظیفه به منظور سوء استفاده از زن می باشد.

۲- مزاحمت: عملی است که به حیثیت و کرامت انسانی زن لطمه زند و یا باعث رنجش و ایجاد فضای ارباب و تحقیر وی شود.

۳- تماس فیزیکی: لمس کردن بدن زن نا محرم است.

۴- آزار کلامی: به کار بردن کلمات، جملات، شوخی ها و طنز های غیر اخلاقی، توصیف از بدن، رفتار یا لباس، مزاحمت تلفونی، اظهار ایده ها یا احساسات است که به آرامش و امنیت روانی زن صدمه برساند.

۵- آزار غیر کلامی: به نمایش گذاشتن تصاویر مطالب توهین آمیز در رابطه به مسایل جنسی در رسانه ها یا ایمیل کردن، عکس گرفتن، نشر، توزیع فلم، و تصاویر زن یا خانواده ها بدون اجازه و سایر مواردی که باعث صدمه به شخصیت زن و سلامت روانی وی گردد.

۶- اداره: وزارت ها، ادارات دولتی اعم از ملکی و نظامی، کمیسیون های مستقل مؤسسات تعلیمی و تحصیلی، تصدی ها، تشبثات خصوصی و مختلط، مؤسسات غیر دولتی و مؤسسات خارجی مقیم جمهوری اسلامی افغانستان که کارکن در آن مصروف کار، تعلیم یا تحصیل می باشد.

فصل دوم

ارائه شکایات در مورد آزار و اذیت زنان

ارائه شکایت

ماده چهارم:

(۱) هر گاه زن در اداره مورد آزار و اذیت قرار گرفته باشد، می تواند به اداره مربوط شکایت نماید.

(۲) به منظور رسیدگی به شکایات آزار و اذیت زنان کمیسیون منع آزار و اذیت زنان در اداره مربوط در مرکز به ترکیب ذیل ایجاد می گردد:

۱- نماینده وزارت یا اداره مربوط به حیث رئیس.

۲- نماینده اداره حقوق وزارت عدلیه به حیث عضو.

۳- نماینده وزارت امور زنان به حیث عضو.

۴- نماینده وزارت ارشاد، حج و اوقاف به حیث عضو.

(۳) به منظور رسیدگی به شکایات آزار و اذیت زنان در ولایات، کمیسیون منع آزار و اذیت زنان به ترکیب ذیل ایجاد می گردد:

۱- نماینده ولایت به حیث رئیس.

۲- رئیس عدلیه به حیث عضو.

۳- رئیس امور زنان به حیث عضو.

۴- رئیس ارشاد، حج و اوقاف به حیث عضو.

(۴) کمیسیون منع آزار و اذیت زنان در این مقررہ بنام کمیسیون یاد می گردد.

آزار و اذیت زنان در محلات عامه

ماده پنجم:

(۱) هر گاه زن در محلات عامه مورد آزار و اذیت قرار گیرد، میتواند به نزدیکترین مرجع امنیتی شکایت نماید.

(۲) پولیس مکلف است، در صورت موجودیت دلایل و شواهد، شکایت را مورد رسیدگی قرار دهد.

عدم افشای آزار و اذیت

ماده ششم:

(۱) رسیدگی به شکایت آزار و اذیت که موجب صدمه بر حیثیت زن شود، افشا نمی گردد.

(۲) هر گاه مرتکب آزار و اذیت امر مستقیم یا امر ذیصلاح در اداره باشد، شاکی و یا ممثل قانونی وی می تواند به کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن شکایت نماید.

(۳) کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن به موضوع رسیدگی نموده، در صورت موجودیت دلایل و شواهد، متخلف را به مراجع مربوط معرفی می نماید.

فصل سوم

بررسی شکایات مربوط به آزار و اذیت زنان

مرجع بررسی شکایات

ماده هفتم:

بررسی شکایات مبنی بر آزار و اذیت زنان در ادارات دولتی توسط کمیسیون به اسرع وقت مورد رسیدگی قرار می گیرد.

معرفی متخلف

ماده هشتم:

هر گاه آزار و اذیت وصف جرمی داشته و ایجاب تعقیب عدلی را نماید، کمیسیون متخلف را به مراجع عدلی و قضائی معرفی می نماید.

تخطی و تأدیب

ماده نهم:

(۱) هر گاه شکایت زن در اداره مرتبط به اجراءات وظیفوی باشد، در صورت موجودیت دلایل و شواهد، کمیسیون طبق احکام قانون کار و سایر اسناد تقنینی مربوط به تأدیب متخلف تصمیم اتخاذ می نماید.

(۲) تصمیم تأدیب به صورت کتبی به متخلف ابلاغ می گردد.

انصراف از شکایت

ماده دهم:

(۱) شاکی میتواند در خلال مدت پنج روز کاری از شکایت خود طور کتبی انصراف نماید.

(۲) کمیسیون در حالت مندرج فقره (۱) این ماده بعد از حصول اطمینان از اینکه انصراف کاملاً داوطلبانه و بدون اجبار است، موضوع را به اداره مربوطه اطلاع می دهد.

(۳) هر گاه شاکی به منظور رسیدگی و ارائه دلایل در خلال مدت ۵ روز کاری به کمیسیون حاضر نگردد، اوراق حفظ گردد.

(۴) هر گاه ثابت شود که شاکی از شکایت خود قصد سوء و یا کسب منفعت ناجایز را دارد، کمیسیون، مطابق احکام قانون تأدیب وی تصمیم اتخاذ می نماید.

طرز فعالیت کمیسیون

ماده یازدهم:

طرز فعالیت کمیسیون، در طرز العمل که از طرف کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن تصویب می شود، تنظیم می گردد.

فصل چهارم

احکام نهائی

اتخاذ تدابیر

ماده دوازدهم:

اداره مکلف است، به منظور فراهم نمودن محیط امن و مصئون از آزار و اذیت زنان، تدابیر لازم را اتخاذ نماید.

برنامه های آگاهی دهی

ماده سیزدهم:

اداره مکلف است، به منظور آگاهی از احکام این مقررہ برنامه های لازم را برای کارکنان مربوط، طرح و تطبیق نماید.

انفاذ

ماده چهاردهم:

این مقررہ بعد از نشر در جریده رسمی نافذ می گردد.